

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 2637/15
Дана 25.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Мирјане Вулић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевца, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско - правне послове, ради поништаја решења број 46-00-00309/2014-13 од 05.08.2014. године, са заинтересованим лицима А.А. из ..., ... број ..., Б.Б. из ..., ... број ..., кога заступа пуномоћник адвокат Слободан Миловановић из Крагујевца, Саве Ковачевића 1, В.В. ..., ... број ... и Г.Г. ..., ... број ..., у предмету враћања имовине, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III ОБАВЕУЈЕ СЕ тужилац Град Крагујевац да заинтересованом лицу Б.Б. плати износ од 27.000,00 динара на име трошкова управног спора у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Градског јавног правобранилаштва града Крагујевца изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију Подручне јединице Крагујевац број 46-005906/2013 од 26.03.2014.године, којим је у ставу I диспозитива, усвојен захтев и враћена одузета имовина законским

наследницима бившег власника и на основу споразума законских наследника утврђено

1. право својине са уделом од 1/2 Б.Б. из ..., ... број ... на: а) пословном простору који се налази у ..., улица ..., у приземљу стамбено-пословне зграде број ..., постојеће на кат. парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ... , друди десно од пролаза кроз објекат гледано са улице ... и са улазом са исте улице, који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижног кориника Г.Г. ...; б) пословни простор који се налази у ..., улици ... у приземљу стамбено-пословне зграде број ..., постојеће на кат. парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., друди лево од пролаза кроз објекат гледано са улице ... и са улазом са исте улице, који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижног кориника Града Крагујевца;

2. право својине са уделом од 1/2 А.А. из ..., ... број ... на: а) на пословном простору који се налази у ..., у улици ..., у приземљу стамбено-пословне зграде број ..., постојеће на кат. парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., први десно од пролаза кроз објекат гледано са улице ... и са улазом са исте улице, који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижног кориника Града Крагујевца; б) пословном простору који се налази у ..., у улици ..., у приземљу стамбено-пословне зграде број ..., постојеће на кат. парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., у крајњем левом делу предметног објекта гледано из улице ... са улазом из исте улице, који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижног кориника Града Крагујевца;

3. право својине са уделом од 1/4 Б.Б. из ..., ... број ... и право својине са уделом од 1/4 А.А. из ... на: а) пословном простору који се налази у ... у улици ... у приземљу стамбено-пословне зграде број ..., постојеће на кат. парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ... на углу улица ... и ... са улазом из улице ..., који је у ванкњижној својини Републике Србије, ванкњижног кориника В.В. ..., које непокретности горе ближе описане су национализоване и одузете од бившег власника сада пок. Д.Д., бив. из ..., са уделом од 1/2 решењем Друге комисије за национализацију при НОО Крагујевац II број ... од ... године. Ставом II диспозитива, обавезују се Република Србија као власник, град Крагујевац, В.В. и Г.Г. ... као корисници, да по правноснажности овог решења пренесу у својину и државину непокретности из става I диспозитива овог решења, законским наследницима бившег власника утврђеним у ставу I диспозитива овог решења. Ставом III диспозитива, пословни простор из става I тачка 1б диспозитива овог решења (друди лево од пролаза кроз објекат гледано са улице Крађорђево и са улазом са исте улице), дат у закуп, враћа се у државину законским наследницима из става I тачка 1. диспозитива овог решења по истеку 3 године од дана извршности овог решења, ако се купац и законски наследник бившег власника из става I тачка 1. диспозитива овог решења, другачије не споразумеју, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед, купац ступа у правни однос за законским наследником бившег власника из става I тачка 1. диспозитива овог решења, по уговору који је закључио са претходним власником, односно корисником. Ставом IV диспозитива, пословни простор из става I тачка 2.а) диспозитива овог решења (први десно од пролаза кроз објекат гледано са ул. ... и са улазом из исте улице), дат у закуп, враћа се у државину законском наследнику из става I. тачка 2. диспозитива овог решења, по истеку три године од дана извршности овог решења, ако се купац и законски наследник бившег власника из става I тачка 2. диспозитива овог решења другачије не споразумеју, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед, купац ступа у правни однос са законским наследником бившег власника из става I тачка 2. диспозитива овог решења, по уговору који је закључио са претходним власником, односно корисником. Ставом V диспозитива, пословни простор из става I

тачка 2б) диспозитива (у крајњем левом делу предметног објекта гледано из улице ... са улазом из исте улице), дат у закуп, враћа се у државину законском наследнику из става I тачка 2. диспозитива овог решења, по истеку три године од дана извршности овог решења, ако се купац и законски наследник бившег власника из става I тачка 2. диспозитива овог решења другачије не споразумеју, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед купац ступа у правни однос са законским наследником бившег власника из става I тачка 2. диспозитива овог решења, по уговору који је закључио са претходним власником, односно корисником. Ставом VI диспозитива, В.В. ... има право да након доношења решења о враћању непокретности, као купац користи предметну непокретност и то пословни простор из става I тачка 3.а) диспозитива овог решења (на углу улица ... и ... са улазом из ул. ...), за своју делатност у периоду који је неопходан за прилагођавање њеног пословања, али не дуже од три године од извршности решења о враћању имовине. Права и обавеза корисника реституције и В.В. ... након доношења решења уредиће се уговором, а у случају да се уговор не закључи у року од 3 месеца од дана извршности решења о враћању имовине, свака странка може захтевати да суд својом одлуком уреди њихов однос. Ставом VII диспозитива, на основу овог решења а по његовој правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретности, извршиће упис пословних простора који представљају посебне делове, ближе описане у ставу I диспозитива овог решења, уз упис права својине у корист законских наследника бившег власника, сходно утврђеним уделима у ставу I диспозитива овог решења. Ставом VIII диспозитива, налаже се органу надлежном за упис права на непокретности, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима наведеним у ставу I диспозитива решења. Ставом IX диспозитива, враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења и ставом X диспозитива, о захтеву за враћање, односно обештећење за преостали део одузете имовине, и то за пословни простор који се налази у ... у ул. ... у приземљу стамбено-пословне зграде број ..., постојеће на кат. парцели број ... КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., први лево од пролаза кроз објекат гледано са ул. ... и са улазом са исте улице, одлучиће се посебним решењем када се за то стекну услови.

У тужби, поднетој овом суду 18.02.2015.године, тужилац наводи да је у поступку пред првостепеним органом неспорно утврђено да на објектима у ставу I тачка 1. диспозитива делимичног решења, пословни простор под тачком а) и б) није у власништву, нити у корисништву града Крагујевца. Истичу да ванкњижно корисништво не постоји. Иста је ситуација и са објектима под тачком 2. диспозитива, па самим тим је супротно одредбама Закона, одлучено у ставу 2. диспозитива. Такође истиче да нико не може пренети на другог више права него што сам поседује, односно у овом случају и првостепени и другостепени орган су сами без писаних доказа третирали град Крагујевац као ванкњижног корисника и на основу тога га обавезали да пренесе у својину и државину непокретност из става 1. овог решења. Како је спорно решење засновано на погрешној примени материјалног права, тужилац предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење. Трошкове поступка тражио је за састав тужбе у износу од 30.000,00 динара.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима датим у оспореном решењу и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица Б.Б. и А.А. дали су заједнички одговор на тужбу 11.05.2015.године у коме су навели да погрешно тужилац закључује да, с обзиром да исти није власник и корисник предметног пословног простора, тужилац не може да пренесе исти у својину и државину заинтересованим лицима и предложили су да суд тужбу града Крагујевца одбаци као неоснована. У речи на расправи пуномоћник заинтересованог лица Б.Б., адвокат Слободан Миловановић оспорава наводе тужбе и сматра да се овде ради о правном питању, односно да тужилац нема правни интерес да води спор, с обзиром да је првостепени орган правноснажним делимичним решењем од 26.03.2014. године, вратио заинтересованим лицима другу половину истог пословног простора. Предаје суду записник о примопредаји пословног простора сачињен 02.10.2017. године, којим је В.В. предала заинтересованим лицима 1/2 пословног простора. Тражи трошкове спора и то за заступање на једном одложеном рочишту у износу од 16.500,00 динара и за једно одржано рочиште износ од 31.500,00 динара.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. ЗУС-а, у присуству заинтересованог лица Б.Б. и његовог пуномоћника адвоката Слободана Миловановића, у одсутности уредно позваног туженог органа, тужиоца и заинтересованих лица А.А., В.В. ... и Г.Г. ..., на којој су изведени докази увидом и читањем списка органа достављених уз одговор туженог на тужбу и списка достављених на расправи, Управни суд је нашао: тужба је неоснована.

Према стању у списима и разлозима датим у образложењу ожалбеног решења првостепени орган је, поступајући по захтеву овде заинтересованих лица за враћање одузете имовине, односно обештећење, на основу доказа наведених у образложењу ожалбеног решења и одржане усмене расправе, утврдио све одлучне чињенице, које су предуслов за реституцију предметне имовине, прописане Законом о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број 72/11), и то да је предметна имовина бившем сувласнику са уделом 1/2 пок. Д.Д., бив. из ..., национализована на основу решења Друге комисије за национализацију при НОО Крагујевац II бр. ... од ... године, применом Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта (“Службени лист ФНРЈ” број 52/58) (члан 2. став 1. тачка 34.), да су подносиоци захтева законски наследници бивших сувласника, са уделом од по 1/2, одузете имовине (члан 5), да се имовина враћа по правилу у натуралном облику, или се даје обештећење у виду државних обвезница или у новцу (члан 4. у вези члана 8.), да је имовина која се враћа предвиђена законом (члан 15. став 2.), да је имовина идентификована и да се налази у својини и државини Републике Србије односно локалне самоуправе (члан 9), да је имовина која се враћа исте намене као у време одузимања, односно да непокретности из става I диспозитива решења, представљају пословне просторе и да су исти издати у закуп трећим лицима (члан 28. став 1. и 2.), да је бивши власник у време подржављења објекта био власник и на грађевинском земљишту на коме је предметни објект изграђен, односно сувласник са уделом од 1/2 (члан 23. став 2.), да је захтев поднет у складу са законом (члан 42.) и да су утврђене све чињенице сагласно члану 47. Закона (корисник, имовина која се враћа, обвезник враћања, право у односу на предмет враћања и др.), да је притом свим странкама омогућено да учествују у поступку (члан 39), па је применом напред наведених

одредаба одлучено у складу са чланом 16., 20., 28., 47., 49. и 62. став 3. наведеног закона.

По оцени Управног суда, а имајући у виду утврђено чињенично стање, разлоге дате у образложењу ожалбеног решења и пропис на који се првостепени орган позвао, правилно је тужени орган, одлучујући по жалби тужиоца, оценио да је првостепени орган на основу потпуно и правилно утврђених чињеница и изведених доказа правилном применом Закона о враћању одузете имовине и обештећењу донео правилну и на закону засновану одлуку. За своју одлуку тужени орган је дао довољне разлоге које у свему прихвата суд.

Суд је ценио наводе тужбе, који је и навод жалбе, да институт ванкњижног корисништва не постоји, али је нашао да је овај навод неоснован, са разлога правилно датих у образложењу осореног решења, с обзиром да су обвезници враћања одузете имовине у натуралном облику, у смислу одредбе члана 9. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, правни субјекти који су на дан ступања на снагу овог закона, власници, држаоци или имаоци права коришћења, односно располагања на подржављеној имовини, па како је у конкретном случају на основу увида у лист непокретности број ... КО ..., утврђено да предметне национализоване пословне просторије, осим једне, нису уписане у катастар непокретности као посебни физички делови стамбено-пословне зграде бој ... на кат.парцели бр, ... КО ..., која је уписана као државна својина Републике Србије, а корисник Град Крагујевац, као и да је у Г листу уписано привремено право коришћења пословних простора у објекту В.В. ... на основу уговора о преносу пословних просторија на привремено коришћење СО Крагујевац број ... од ... године у корис Апотекарске установе Крагујевац, те да из документације у списима, произлази да је један локал дат на привремено коришћење Г.Г. ... на основу уговора број ... од ... године и решења СО Крагујевац број ... од ... године, то је правилно одлучено ожалбеним решењем да је обвезник враћања предметне имовине Република Србија, као власник и тужилац и заинтересована лица као ванкњижни корисници, а собзиром да је титулар права својине на предметној непокретности држава, са најширим својинским овлашћењима.

Са наведених разлога, Управни суд је, налазећи да закон није повређен на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Заинтересованом лицу Б.Б., кога заступа пуномоћник адвокат Слободан Миловановић из Крагујевца, суд је досудио трошкове управног спора у укупном износу од 27.000,00 динара, и то за заступање заинтересованог лица на једном одложеном рочишту дана 20.09.2017. године износ од 9.000,00 динара и за заступање на једном одржаном рочишту дана 25.10.2017. године износ од 18.000,00 динара, по Тар. бр. 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени

гласник РС“, број 121/2012), као у ставу III диспозитива пресуде. Суд није признао заин.лица трошкове управно спора за разлику до одређених 48.000,00 динара, за заступање јер тражени износ није у складу са напред наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.10.2017. године, I-5 У 2637/15

Записничар
Биљана Стојановић, с.р.

Председник већа - судија
Љиљана Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ